

ЛАВРЕНЧУК Євген Вікторович - заслужений артист України (2021), старший викладач кафедри майстерності актора та режисури драматичного театру Харківського національного університету мистецтв І.П.Котляревського (2023), лавреат міжнародних конкурсів та фестивалів, автор методики викладання акторської майстерності та режисури, експерт УКФ (з 2018).

Викладає освітні компоненти.

Освітній рівень «Магістр» –
«Майстерність за фахом»,
«Кваліфікаційна робота магістра»,
«Переддипломна практика».

Електронна пошта. yevhen.lavrenchuk@num.kh.ua

Коротка біографія. Закінчив у 2003 році російську академію театрального мистецтва за фахом «режисура опери», потім вищі курси хореографії в університеті ім.Марії Кюрі-Склодовської, після чого вищі курси ігрового кіно. У 2025 році здобув кваліфікацію «менеджмент соціокультурної діяльності», закінчивши магістратуру Академії керівних кадрів культури та мистецтв.

Співзасновник та художній керівник «Польського театру в москві» (2002-2014) та «Школи мастерності актора та режисури».

2010 року у Варшаві було засновано міжнародний фонд Євгена Лавренчука (Eugene Lavrenchuk International Foundation).

У травні 2017 року на запрошення Першого суспільного телеканалу України працював креативним директором Євроклубу та режисером фанзони на пісенному конкурсі «Євробачення 2017».

Обіймав посаду головного режисера Одеського національного академічного театру опери та балету з березня 2018 року по березень 2021 року, також у 2019 заснував та очолив експертну раду Всеукраїнського оперного форуму.

у 2020 році здобув перемогу фестивалю-премії “ГРА”, а також став лавреатом державної премії в галузі театрального мистецтва імені Леся Курбаса.

У березні 2024 року був призначеним тимчасово виконувати обов’язки директора-художнього керівника КЗ «Кіровоградський академічний український музично-драматичний театр імені М.Л.Кропивницького».

Професійна діяльність. Режисерські постановки: мелодрама «Сніг» за п'єсою Станіслава Пшибишевського (2003), театралізована агонія «Стрільці» за п'єсою Ежена Йонеско (2004), драма «Білокі Блюз» за п'єсою Ніла Саймона (2004), анти-містерія «Івонна, принцеса Бургундська» за п'єсою Вітольда Гомбровича (2005), анти-утопія «Амазонія» автор Дмитро Гласс (2006), «Бал в опері» за Юліаном Тувімом (2006), драма «Сутінки богів» за п'єсою «Спокуси та пристрасті» Родіона Феденьова (2006), пластична драма «Танахшпіль» за мотивами сучасної ізраїльської прози та книги Старого Завіту, автор Євген Лавренчук (2008), драма «Танго» за п'єсою Славомира Мрожека (2009), «Ящір, Лань, Шаман и Габрієла» Альвіди Байор за мотивами Чеслава Мілоша (2009), історія одного божевілля в класичну епоху «Maria Stuard» за мотивами п'єси «Марія Стюард» Юліуша Словацького на музику опери «Марія Стюард» Гаєтано Доніцетті (2012), «Юда та його брати», за мотивами 1ї книги Макавеїв (2015), «Лист очікування» за п'єсою Олександра Марданя (2015), «Останній романтик» за оперними творами Ріхарда Штрауса (2018), «La Traviata» опера Джузеппе Верді (2019), «Albert Herring» Бенджаміна Бріттена (спільно Karolina Sofuiiak) (2022), «Перед волею» Антона Литвинова за п'єсою Марка Кропивницького (2024).

Продюсерська діяльність. «Прекрасний рогоносець» за п'єсою Фернана Кромелінка, режисер Ольга Меншикова (2016); «Нотатки божевільного» за мотивами повісті Миколи Гоголя, режисер Ігор Неведров (2016); «Декамерон» за новелами Джованні Бокачо, режисер Володимир Бутаков; «Страшне китайське прокляття України» за п'єсою Єлизавети Мельниченко, режисер Борис Кривець (2020) та ін.